

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

15 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nadejda Toma,

Judecători – Anatolie Țurcan, Vladimir Timofti, Constantin Alerguș și Elena Cobzac,

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Lilia Prisacari și de avocatul Ghenadie Pavliuc în numele părții vătămate xxxxx, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Rîșcani din 06 ianuarie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Garașciuc Vadim xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 24.11.2011 - 06.01.2015;

Instanță de apel: 23.01.2015 - 20.12.2017;

Instanță de recurs: 26.02.2018 - 15.05.2018.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Rîșcani din 06 ianuarie 2015, Vadim Garașciuc a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.264¹ alin.(3), 164 alin.(1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptului infracțiunilor.

Vadim Garașciuc a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.171 alin.(1) Cod penal, la 3 ani 6 luni închisoare;

- art.172 alin.(1) Cod penal, la 3 ani 6 luni închisoare.

Potrivit art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 4 ani închisoare, iar potrivit art.90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 1 an 6 luni.

2. De către organul de urmărire penală, Vadim Garașciuc a fost învinuit că, la 28 august 2010, aproximativ la ora 02.30, conducând automobilul de model „BMW” cu n/î xxxxx, prin or. Rîșcani, lângă stația de alimentare cu carburanți „Lukoil” nr.46, situată în or. Rîșcani str. Eminescu, a fost stopat de către șeful poliției rutiere din cadrul CPR Rîșcani, Tudor Veceslav, care având o bănuială rezonabilă că Vadim Garașciuc este în stare de ebrietate, l-a condus la Spitalul raional Rîșcani pentru a fi supus examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate, însă contrar prevederilor pct. 11 lit. j) al Regulamentului circulației rutiere, fără careva motive întemeiate, a refuzat să fie supus examenului medical, și anume de la recoltarea

probelor biologice.

Tot el, a fost învinuit că, la 02 iunie 2011, aproximativ la ora 03.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se lângă stația de alimentare cu petrol „Lukoil”, situată în or. Rîșcani str. Eminescu, acționând în scopul satisfacerii poftelor sexuale, aplicând forța fizică în privința cet. xxxxx, apucându-o de păr pe ultima, forțat a urcat-o în automobilul propriu de model „BMW” cu n/î xxxxx și a transportat-o la domiciliul său din xxxxx, unde a ținut-o forțat până la ora 5.00.

2.1. Totodată, prima instanță a constatat în fapt că, Vadim Garașciuc, la 02 iunie 2011, în perioada de timp cuprinsă între orele 03.15-05.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în casa sa, situată în xxxxx, acționând în scopul satisfacerii poftelor sexuale, forțat, cu aplicarea loviturilor cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului și prin constrângere psihică, înfruntând opunerea rezistenței de către xxxxx, a întreținut cu ea un raport forțat în formă obișnuită, cauzându-i vătămări corporale ușoare, cu dereglarea sănătății de scurtă durată.

Tot el, la 02 iunie 2011, în aceeași perioadă de timp, cuprinsă între orele 03.15-05.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, continuându-și acțiunile sale criminale, aflându-se în casa sa situată în xxxxx, acționând în scopul satisfacerii poftelor sexuale în formă perversă, forțat, cu aplicarea loviturilor cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului și prin constrângere psihică a xxxxx, înfruntând opunerea rezistenței, a întreținut cu ea un raport sexual forțat în formă perversă.

3. Sentința a fost contestată cu apel de către procuror, avocatul Ghenadie Pavliuc în numele părții vătămate și inculpat, care au solicitat:

- **procurorul**, casarea totală a acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Vadim Garașciuc să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de:

- art.264¹ alin.(3) Cod penal, iar potrivit art.60 Cod penal, procesul penal pe acest capăt de acuzare să fie încetat din motivul intervenirii termenului prescripției tragerii la răspundere penală;

- art.164 alin.(1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei 5 ani închisoare;

- art.171 alin.(2) lit. f) Cod penal, cu stabilirea pedepsei 10 ani închisoare;

- art.172 alin.(2) lit. g) Cod penal, cu stabilirea pedepsei 10 ani închisoare.

Potrivit art. art.70 alin.(4), 84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă 20 ani închisoare.

În motivarea apelului a invocat că, prima instanță tendențios a apreciat probele examinate, pronunțând o sentință ilegală, invocând o presupunere părtinitoare.

La baza sentinței de achitare, instanța a reținut declarațiile inculpatului de nerecunoaștere a vinovăției sale, interpretări lipsite de obiectivitate, iar declarațiile martorilor acuzării le-a considerat ca fiind controversate, evazive, bazate pe presupuneri și păreri personale, fapt care în realitate, nu corespunde adevărului.

Totodată, pedeapsa aplicată de prima instanță nu corespunde cerinței de a fi echitabilă, fiind ignorate prevederile art.75 alin.(1) Cod penal.

A indicat acuzarea că, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(3) Cod penal, a fost pe deplin dovedită în cadrul ședinței judecătorești prin probele acumulate în cadrul urmăririi penale, și anume: declarațiile martorilor Veaceslav Tudor, Iurii Burlacu, Constantin Scorpan și Igor Goncariuc, însă prima instanță axându-se în exclusivitate pe declarațiile lui Vadim Garașciuc, cât

și ale martorului apărării Eugeniu Galer, a stabilit că în acțiunile inculpatului lipsesc semnele constitutive ale infracțiunii. Instanța de judecată, a părținit poziția apărării, invocând în sentință, precum că la volanul automobilului de model „BMW” cu n/î xxxx se afla Eugeniu Galer, dar nu inculpatul Vadim Garașciuc.

Faptul că, în automobilul de model „BMW” cu n/î xxxxx se afla Vadim Garașciuc și nu altă persoană, se confirmă și prin procesele-verbale de confruntare dintre bănuitul Vadim Garașciuc și martorii Veaceslav Tudor și Iurii Burlacu.

Referitor la capătul de acuzare prevăzut de art.164 alin.(1) Cod penal, apelantul a invocat că, vinovăția inculpatului a fost pe deplin probată în cadrul ședinței de judecată, prin declarațiile părții vătămate xxxxx și rezultatele expertizei medico-legale nr.384.

În opinia acuzării, acțiunile manifestate de Vadim Garașciuc, și anume a telefonat-o pe fosta sa prietenă xxxxx pentru întâlnire și insistența acestuia de a continua așa-zisa „distracție” la domiciliul său, indică la faptul că inculpatul avea un plan, pe care urma treptat să-l realizeze.

Prima instanță nu a ținut cont de prevederile pct.79 al Ordinului nr. 199 din 27.06.2003, or, partea vătămată a declarat că, a fost trasă de păr de către Vadim Garașciuc, lovită de nenumărate ori peste cap, corp și numită cu cuvinte urâte, a fost forțată să facă ceea ce nu dorea și toate acestea au fost percepute drept tortură.

Imparțialitatea instanței de judecată precum și vinovăția inculpatului rezultă din raportul de expertiză medico-legală nr.68,,d” din 10.06.2011, care totodată combate afirmațiile inculpatului că, anterior a mai avut rapoarte sexuale cu partea vătămată.

A indicat acuzarea că, prima instanță a considerat că vătămarile corporale i-au fost cauzate părții vătămate de către inculpat în scopul înfrângerii rezistenței, fără a ține cont de concluzia expusă de către comisia de medici legiști în raportul nr.57 din 08.04.2014, raportul nr.183 din 02-03.06.2011, care permit a constatat că, Vadim Garașciuc a săvârșit infracțiunea de viol și de acțiuni violente cu caracter pervers, torturând victima dar nu a acționat într-un astfel de mod doar ca să-i înfrângă rezistența opusă.

Faptul torturării părții vătămate derivă și din modul în care inculpatul a aplicat violență fizică asupra acesteia: compresia gâtului și a coapselor, tragerea de păr, cât și aplicarea multiplelor lovituri peste corp. Aceste zone ale corpului, în care au fost depistate vătămarile corporale, sunt sensibile și generează victimei dureri fizice.

La fel, prima instanță la adoptarea sentinței, nu a ținut cont de declarațiile martorului Tudor Ciobanu și concluziile raportului de expertiză medico-legală nr.346 din 24.06.2011.

A menționat procurorul că, instanța nu a dispus excluderea probelor acuzării, ci le-a apreciat după o convingere greșită, or probele au fost administrate conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală și nu au fost apreciate de instanță, ca probe obținute cu încălcare substanțială și semnificativă a vreunei dispoziții legale, nu au adus atingere caracterului echitabil al procesului penal în ansamblu, mai mult, acestea probează vinovăția lui Vadim Garașciuc în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Acuzarea și-a exprimat și dezacordul cu pedeapsa aplicată, deoarece aceasta nu va restabili echitatea socială și nu va duce la corectarea și reeducarea inculpatului,

precum și la prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea acestuia dar și a altor persoane;

- *avocatul Ghenadie Pavliuc în numele părții vătămate xxxxx*, casarea acesteia, iar Vadim Garașciuc să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art.164 alin.(1), 171 alin.(2) lit. f), 172 alin.(2) lit. g) Cod penal și în conformitate cu art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni a-i aplica o pedeapsă sub formă de închisoare.

În motivarea apelului a invocat că, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.164 alin.(1) Cod penal, se confirmă prin declarațiile părții vătămate xxxxx, martorilor Ala Iachimciuc, Andrei Iachimciuc, Marin Grozavu, Victor Bantuș și Alexandru Gherasim, raportul de expertiză medico-legală nr.68d din 10.06.2011 și raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.57 din 08.04.2014.

Totodată, instanța urma să dea apreciere corectă depozițiilor martorilor menționați, care atât în cadrul urmăririi penale, cât și în ședința de judecată, au indicat că Vadim Garașciuc a răpit-o pe xxxxx.

A indicat apelantul că, vinovăția lui Vadim Garașciuc în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.171 alin.(2) lit. f), 172 alin.(2) lit. g) Cod penal, se confirmă prin declarațiile părții vătămate xxxxx, martorilor Ala Iachimciuc, Andrei Iachimciuc, Tudor Ciobanu, Ion Buecico, Victor Sliusari, Marin Grozavu, precum și prin raportul de expertiză medico-legală nr.68,,d” din 10.06.2011, raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.57 din 08.04.2014, raportul de expertiză medico-legală (expertiza corpurilor delict) nr.236 din 24.06.2011.

Deci, însăși violul și acțiunile perverse, însoțite de torturarea victimei, presupune supunerea victimei la dureri violente insuportabile, chinuri fizice și psihice prelungite sau comiterea acțiunilor cu o cruzime deosebită. Respectiv, prin caracterul acțiunilor lui Vadim Garașciuc față de xxxxx, se dovedește intenția primului și scopul acestuia de a cauza părții vătămate suferințe deosebit de chinuitoare.

La fel, avocatul a considerat că pedeapsa aplicată inculpatului nu este echitabilă în raport cu fapta comisă, personalitatea inculpatului și circumstanțele agravante existente pe cauză.

Mai mult, refuzul inculpatului de a recunoaște vina atestă faptul că nu conștientizează pericolul social al faptelor săvârșite și pagubele cauzate prin aceasta, iar stabilirea unei pedepsei cu suspendarea condiționată a executării acesteia, nu va asigura atingerea scopului pedepsei și corectarea inculpatului precum și nu va fi asigurată restabilirea echității sociale;

- *inculpatul*, repunerea în termen a apelului, casarea parțială a sentinței în partea condamnării în baza art. art.171 alin.(1), 172 alin.(1) Cod penal, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din lipsa componentei de infracțiune.

În motivarea apelului a invocat că, după primirea copiei sentinței motivate (12.01.2015) inculpatul s-a îmbolnăvit, iar avocatul Lilia Ababei a plecat peste hotare la intervenție chirurgicală, din care motiv termenul de 15 zile de atac a fost omis.

La fel, inculpatul a indicat că, probele care au stat la baza concluziei de vinovăție în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art.171 alin.(1), 172 alin.(1) Cod penal, nu denotă despre semnele calificative ale componentei de infracțiuni, or, rapoartele de expertiză medico-legală nr.68,,d” din 10.06.2011 și în comisie nr.57 din

08.04.2014, nu denotă cu certitudine că leziunile corporale depistate la partea vătămată, au fost cauzate în ziua constatării faptului pretins, expertul concluzionând că posibil au putut fi cauzate în timpul indicat de procuror.

Prima instanță era obligată să determine legătura cauzală dintre aplicarea violenței fizice, care după grad se califică la ușoare, cu raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică, care în cazul de față nu a fost stabilită.

Prin raportul de expertiză criminalistică (expertiza corpurilor delictive) nr.236 din 24.06.2011, se concluzionează că în petele de pe cearșaful ridicat din casa lui Vadim Garașciuc, a fost găsit sânge de om fără amestec de spermatozoizi, care nu exclude apartenența xxxxx, la fel, a fost găsit sânge de om cu adaos de spermatozoizi unici, care nu exclude apartenența lui Vadim Garașciuc, însă casa din care a fost ridicat cearșaful aparține cu drept de proprietate și loc permanent de trai a părinților inculpatului, iar expertiza medico-legală în vederea constatării apartenenței sângelui la acestea nu a fost executată, expertului nefiind puse nici întrebări dacă sângele dat aparține sau nu ultimilor, astfel excluzând versiunea că sângele dat putea să aparțină numai inculpatului.

Subsidiar apelantul a invocat că, instanța dispunând achitarea inculpatului pe două capete de acuzare, constatând încălcări ale drepturilor fundamentale ale acestuia (învinuirea ilegală), nu a reflectat în sentința judecătorească chestiunile pe care trebuie să le soluționeze instanța de judecată la adoptarea sentinței, stabilite de art.385 Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 decembrie 2017, apelurile declarate de procuror și de avocatul Ghenadie Pavliuc în numele părții vătămate xxxxx au fost respinse ca nefondate, iar apelul declarat de inculpat a fost admis, casată parțială sentința cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal în privința lui Vadim Garașciuc în baza art. art.171 alin.(1), 172 alin.(1) Cod penal, a fost încetat, din motivul intervenirii termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

4.1. Instanța verificând termenul de declararea a apelului de către inculpat, a ajuns la concluzia că acesta urmează a fi considerat depus în termen deoarece, în ședința de judecată în prima instanță din 28 noiembrie 2014, în prezența tuturor participanților, inclusiv a inculpatului, a fost anunțat că deliberarea și pronunțarea sentinței se amână pentru 24 decembrie 2014, ora 15.00, iar la 24 decembrie 2014, din motivul complexității cauzei deliberarea și pronunțarea sentinței a fost amânată pentru 06 ianuarie 2015, fără indicarea în procesul-verbal a participanților la proces care au fost prezenți la ședința respectivă, în final la – 06 ianuarie 2015 a fost pronunțată partea dispozitivă a sentinței motivate, la fel nefiind reflectată prezența participanților la proces, fapt ce rezultă din procesul-verbal al ședinței judiciare anexat la materialele cauzei.

Totodată, potrivit scrisorii anexată la materialele cauzei la f.d.58 volumul 3, Garașciuc Vadim a primit sentința motivată la 12.01.2015, fapt ce reiese din semnătura aplicată de inculpat.

La fel potrivit extrasului medical din fișa de ambalator al bolnavului Vadim Garașciuc (f.d.93 vol. 3), rezultă că din 14 ianuarie 2015 până la 02 februarie 2015 inculpatul s-a aflat la tratament regim de pat, cu diagnoza conoartroză.

Apelul inițial a fost depus de inculpatul Garașciuc Vadim la oficiul poștal la

11 februarie 2015, fapt demonstrat prin plicul cu sigiliul poștal aplicat.

4.2. Totodată, în motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, prima instanță judecând cauza a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind nevinovăția lui Vadim Garașciuc în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.164 alin.(1), 264¹ alin.(3) Cod penal și just ajungând la concluzia de recalificare a acțiunilor inculpatului din art.art.171 alin.(2) lit. f), 172 alin.(2) lit. g) Cod penal, în baza art.art.171 alin.(1), 172 alin.(1) Cod penal.

4.3. Referitor la învinuirea adusă în baza art.264¹ alin.(3) Cod penal, instanța de apel a reținut că, probele cercetate în cadrul ședinței de judecată nu demonstrează constatarea faptei infracțiunii în acțiunile inculpatului. Deși martorii Veaceslav Tudor și Iurii Burlacu, fiind audiați în ședința instanței de apel, au susținut că Garașciuc Vadim se afla la volanul mijlocului de transport în seara respectivă și era suspectat că se afla în stare de ebrietate, totodată nu au fost întocmite de către colaboratorii poliției acte procesuale în confirmarea refuzului lui Vadim Garașciuc de la efectuarea testării alcoolscopice, care era obligatorie, ulterior de la efectuarea examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate, după cum prevede art.5 al Regulamentului nr.296 din 16.04.2009 privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei.

La data comiterii faptei incriminate, art.11 lit. j) al Regulamentului circulației rutiere, prevedea că conducătorul de vehicul este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efect similar.

În sensul invocat, colaboratorii de poliție nu au supus inițial pe Vadim Garașciuc procedurii de testare a aerului expirat și nici nu au întocmit careva acte în demonstrarea faptului că inculpatul a refuzat să fie supus testării respective, ca ulterior să fie supus examinării medicale în vederea stabilirii stării de ebrietate, după cum a fost adusă învinuirea.

Mai mult, nu a fost întocmit proces-verbal privind refuzul lui Vadim Garașciuc de a fi supus testării, precum și de a fi supus examenului medical și anume de la recoltarea probelor biologice, Vadim Garașciuc nu a fost condus de fapt la spital pentru efectuarea examenului medical solicitat, la fel nu au fost întocmite nici acte privind înlăturarea conducătorului mijlocului de transport de la conducerea automobilului, de ridicare a permisului de conducere, nu au fost luate lămuriri de la lucrătorii medicali din spital care ar confirma acțiunile pretinse a lui Vadim Garașciuc de refuz de la petrecerea examenului medical, de la recoltarea probelor biologice, după cum s-a pretins.

Deci, declarațiile martorilor Veaceslav Tudor și Iurie Burlacu, precum și a lui Igor Gonciaruc și Constantin Scorpan, care au declarat că Vadim Garașciuc a refuzat să treacă examenul medical, în lipsa documentării cazului dat în ordinea prevăzută, nu au fost luate în considerație ca probe în demonstrarea vinovăției inculpatului în

comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(3) Cod penal, astfel, instanța de apel conchizând că, acest capăt al învinuirii aduse lui Vadim Garașciuc nu este bazat pe probe exacte și certe.

4.4. Referitor la învinuirea adusă în baza art.164 alin.(1) Cod penal, instanța de apel a indicat că, din probele cercetate nu se constată existența infracțiunii incriminate în acțiunile inculpatului.

Faptul că partea vătămată a fost apucată de păr și forțat urcată în mijlocul de transport de către Vadim Garașciuc și dusă la domiciliul lui contrar voinței sale nu poate fi luat în considerație, deoarece nu a fost demonstrat, mai ales că în aceeași zi ambii s-au aflat în aceeași companie, s-au deplasat în diverse locuri împreună, unde s-au odihnit și au consumat băuturi spirtoase, aflându-se ambii în vizorul mai multor persoane, fapt ce rezultă din declarațiile atât a părții vătămate, cât și a martorilor audiați.

Totodată, martorii nu au confirmat că xxxxx a fost capturată, cu apucarea de păr și urcată forțat în mijlocul de transport, cu schimbarea locului de aflare a ei contrar dorinței și voinței sale, după cum susține acuzarea.

Mai mult, din declarațiile martorilor rezultă, că la acel moment Ala Iachimciuc s-a urcat în automobilul fratelui său, care se defectase, pe când xxxxx nu s-a urcat în automobilul respectiv, aflându-se cu Vadim Garașciuc, nefiind în careva mod ținută împotriva voinței sale, nici unul din martori nu a declarat despre careva împrejurare ce pune în pericol situația lui xxxxx anterior sau la acel moment, fapt ce reiese din declarațiile martorilor, inclusiv a martorului Igor Gherasim, care activa în paza stației de alimentare „Lukoil” și care a declarat că nu era careva situație de conflict, toți se veseleau, să fi fost vre-un conflict el trebuia să intervină, nu a observat ca cineva din fete să fi fost ținută împotriva voinței sale.

În același timp, cele invocate de partea vătămată xxxxx că a fost friptă cu țigara de Vadim Garașciuc nu au fost demonstrate prin date obiective, or potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.68,,d” din 10.06.2011 și prin raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.57 din 08.04.2014, leziuni corporale cauzate de țigara aprinsă în regiunea mâinilor părții vătămate nu au fost constatate.

La fel, instanța de apel nu a reținut cele declarate de xxxxx că, Vadim Garașciuc i-a sucit părul în jurul cutiei de viteze, situație care nici nu a fost anterior relatată de aceasta, în sensul dat nefiind confirmate prin dovezi certe declarațiile părții vătămate.

4.5. Ce ține de învinuirea adusă în baza art.art.171 alin.(2) lit. f) și 172 alin.(2) lit. g) Cod penal, instanța de apel a stabilit că, prima instanță motivat și just a ajuns la concluzia de confirmare parțială a acuzării aduse inculpatului, cu recalificarea acțiunilor în baza art.art.171 alin.(1) și 172 alin.(1) Cod penal, fără agravanta *însoțit de torturarea victimei*, care nu și-a găsit confirmare în ședința judiciară.

Instanța de apel a conchis că, probele cercetate dovedesc că Vadim Garașciuc, pentru a înfrânge rezistența părții vătămate, i-a aplicat multiple lovituri peste diferite părți ale corpului, a târât-o de păr, a numit-o cu cuvinte jignitoare, leziunile corporale cauzate fiind demonstrate prin rezultatele rapoartelor de expertiză petrecute.

Invocarea că, acțiunile lui Vadim Garașciuc au fost însoțite de torturarea lui xxxxx, cu sugrumarea gâtului cu mâinile, lovirea capului de pereți, nu au fost reținute, deoarece nu s-a demonstrat în ședința judiciară că acțiunile lui Vadim

Garașciuc au fost de natură să provoace victimei dureri sau suferințe puternice, fizice ori psihice, după cum sunt oferite comentarii și explicații potrivit Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.17 din 07.11.2005 „Despre practica judiciară în cauzele din categoria infracțiunilor privind viața sexuală”, momente neindicate nici prin declarațiile victimei, care deși a declarat că a considerat acțiunile lui Vadim Garașciuc ca tortură, totodată nu a identificat că a fost supusă unor acțiuni de natură să fie calificate ca acțiuni de tortură, că a avut dureri violente insuportabile, chinuri fizice și psihice prelungite sau comiterea acțiunilor de o cruzime deosebită.

Totodată, leziunile provocate victimei sunt calificate ca leziuni corporale ușoare, nefiind stabilite leziuni de la sugrumarea cu mâinile și de la lovirea cu capul de pereți, precum și leziuni capabile să fie considerate ca leziuni provocate prin tortură.

Instanța de apel a indicat și faptul că, concluziile experților în privința victimei nu au fost combătute și au forță de probă în dovedirea vinei inculpatului, fiind susținute și de restul probelor cercetate, nefiind stabilită inadmisibilitatea probelor.

La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel, cu trimitere la prevederile art.art.61 alin.(2), 75, 90 Cod penal, a indicat că, prima instanță corect a aplicat inculpatului pedeapsa închisorii cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

4.6. La adoptarea soluției ce ține de apelul declarat de inculpat, instanța cu trimitere la prevederile art.art.415 alin.(1) pct.2), 409 alin.(2) Cod de procedură penală, art.art.16 alin.(3), 60 Cod penal, a ajuns la concluzia că acesta urmează a fi admis, cu încetarea procesului din motivul intervenirii termenului prescripției răspunderii penale.

5. Procurorul, în temeiul pct.6), 10), 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat că, contrar celor invocate de instanțele de fond, în susținerea probării vinovăției lui Vadim Garașciuc pe episodul privind comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(3) Cod penal, de partea acuzării au fost prezentate următoarele probe: declarațiile martorilor Constantin Scorpan, Iurii Burlacu, Veaceslav Tudor, Igor Goncariuc și Denis Cernei; rapoartele de autosesizare a angajaților IP Rîșcani; confruntările dintre martorii Veaceslav Tudor și Iurii Burlacu cu învinuitul Vadim Garașciuc; înscrisurile anexate de partea acuzării în instanța de apel potrivit cărora Vadim Garașciuc a fost sancționat contravențional în baza art.353 alin.(1) Cod contravențional, pentru ultragiurea colaboratorului organelor de ocrotire a normelor de drept, acțiuni care au avut loc la 28.08.2010 în jurul orei 02.30 pe teritoriul stației de alimentare cu carburanți „Lukoil” nr.46, când a fost stopat de către șeful poliției rutiere din cadrul CPR Rîșcani, Tudor Veaceslav, având o bănuială rezonabilă că Vadim Garașciuc este în stare de ebrietate.

Deși instanțele de judecată au fost părținitoare vizavi de declarațiile contradictorii ale inculpatului, care nu a recunoscut vina pe episodul respectiv, declarând că nu a săvârșit această infracțiune din motivul că, la volanul automobilului său, când a fost stopat de către colaboratorii de poliție se afla cet. Eugen Galer, un prieten de-al său, această poziție a inculpatului nu a fost confirmată de nici un martor ocular care se afla pe teritoriul stației de alimentare. Declarațiile martorului Eugen

Galer precum că, în ziua și seara respectivă el a condus automobilul lui Vadim Garașciuc din motiv că acesta nu putea conduce din cauza că servise alcool, urmau a fi apreciate de instanță critic, din motiv că nu au fost confirmate cu alte probe.

Dimpotrivă, din declarațiile martorului respectiv rezultă starea de ebrietate a inculpatului și motivul pentru care ultimul atât de insistent a refuzat testarea în vederea stabilirii stării de ebrietate și părăsirea locului infracțiunii.

Instanța de apel în susținerea poziției sale corect a făcut trimitere la prevederile art.11 lit. j) al Regulamentului circulației rutiere, însă contrar celor invocate de instanțe, prevederile regulamentului și toate acțiunile de probare a refuzului de petrecere a examenului medical de către conducătorul mijlocului de transport se efectuează obligatoriu cu participarea nemijlocită a ultimului și în prezența nemijlocită a lui, dar nu în lipsa conducătorului mijlocului de transport care a părăsit locul infracțiunii, părăsind automobilul pe altă ușă.

În sensul dat instanțele de judecată au ignorat și informația din cazierul contravențional potrivit căreia Vadim Garașciuc a fost de multiple ori sancționat pentru contravenții în domeniul circulației rutiere, mai mult, la momentul comiterii infracțiunii respective acesta era deja privat de permisul de conducere.

În opinia procurorului, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.164 alin.(1) Cod penal, se confirmă prin declarațiile părții vătămate xxxxx care coroborează cu declarațiile martorilor Ala Iachimciuc, Andrei Iachimciuc, Victor Bantș; procesul-verbal de cercetare a automobilului „BMW” care aparține inculpatului; procesul-verbal de colectare a mostrelor de păr de la partea vătămată xxxxx; raportul de expertiză medico-legală nr.384 din 21.07.2011.

Deși instanța de apel a apreciat critic declarațiile părții vătămate, apreciindu-le ca fiind fără suport probant, totuși ele sunt de o valoare probatorie suficientă și în deplină coroborarea cu alte probe prezentate de acuzare, prin care s-a confirmat răpirea acesteia de către inculpat cu aplicarea forței fizice, și anume rapoartele de expertiză nr.183 din 03.06.2011 și nr.68 din 10.06.2011.

Răpirea părții vătămate xxxxx prin capturare cu aplicarea violenței fizice și schimbării locului aflării ei cu transportarea la domiciliul inculpatului a fost probată chiar și prin declarațiile martorului apărării Marin Grozavu, potrivit cărora el se afla în automobilul inculpatului fiind în stare de ebrietate și dormea, nu a văzut nimic și nu a auzit nimic, însă s-a trezit deja fiind acasă la Vadim Garașciuc, unde a văzut-o pe xxxxx plângând, rugându-l să-l liniștească pe Vadim.

Totodată, acuzarea consideră că, nu pot fi luate drept obiective concluziile instanței de a pune la îndoială declarațiile părții vătămate, invocând drept argument faptul că victima se odihnea în compania mai multor persoane unde era și inculpatul, a urcat în automobilul acestuia benevol, la examinare nu au fost depistate leziuni corporale provocate de țigară, or, multiplele leziuni corporale pe diferite părți ale corpului precum și pe ambele brațe fixate prin rapoartele de expertiză dovedesc contrariul.

Cu referire la învinuirea adusă lui Vadim Garașciuc în baza art.art.171 alin.(2) lit. f) și 172 alin.(2) lit. g) Cod penal, consideră că și pe aceste capete de acuzare vinovăția ultimului a fost probată deplin iar instanțele de fond fără a clarifica obiectiv și multilateral toate împrejurările de fapt și de drept a cauzei în raport cu probele prezentate, au adoptat o soluție care este vădit eronată și contravine cumulului de

probe pe cauză.

Poziția părții acuzării a fost probată prin declarațiile părții vătămate xxxxx, martorilor Ala Iachimciuc, Tudor Ciobanu, Ion Buescu, Victor Sliusari, Marin Grozavu, raportul de expertiză medico-legală nr.68,,d” din 10.06.2011, raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.57 din 08.04.2014, raportul nr.183 din 02-03.06.2011, raportul de expertiză medico-legală (expertiza corpurilor delict) nr.236 din 24.06.2011, care permit a stabili pe deplin vinovăția lui Vadim Garașciuc în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.171 alin.(2) lit. f) și 172 alin.(2) lit. g) Cod penal.

5.1. Avocatul Ghenadie Pavliuc în numele părții vătămate xxxxx, în temeiul pct.6), 7) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar hotărârile adoptate, solicitând casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de condamnare.

În motivarea recursului a invocat că, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.164 alin.(1) Cod penal, se confirmă prin declarațiile părții vătămate xxxxx, martorilor Ala și Andrei Iachimciuc, Marin Grozavu, Victor Bantș și Alexandru Gherasim, prin raportul de expertiză medico-legală nr.68 „d” din 10.06.2011 și raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.57 din 08.04.2014.

Consideră recurentul că, instanțele de fond urmau să ajungă la concluzia că, pe parcursul judecării cauzei au fost acumulate suficiente probe concludente, pertinente și verosimile, care demonstrează vinovăția lui Vadim Garașciuc în răpirea xxxxx.

Un alt capăt al învinuirii aduse lui Vadim Garașciuc prin ordonanța din 05.06.2014, privind modificarea acuzării în ședința de judecată în sensul agravării ei, fiindu-i înaintată învinuirea în baza art. art.171 alin. (2) lit. f), 172 alin. (2) lit. g) Cod penal, și-a găsit confirmarea deplină în cadrul ședințelor de judecată prin declarațiile părții vătămate xxxxx, martorilor Ala Iachimciuc, Andrei Iachimciuc, Tudor Ciobanu, Ivan Buescu, Victor Sliusari, Marin Grozavu, raportul de expertiză medico-legală nr.68,,d” din 10.06.2011; raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.57 din 08.04.2014; raportul de expertiză medico-legală (expertiza corpurilor delict) nr.236 din 24.06.2011.

Astfel, consideră recurentul că, probele cercetate în cadrul ședințelor de judecată dovedesc vinovăția lui Vadim Garașciuc în săvârșirea raporturilor sexuale în formă obișnuită și în formă perversă, prin constrângere fizică și psihică a persoanei și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra sau de a-și exprima voința, cu indicele calificativ de torturare a victimei.

Însăși, violul și acțiunile perverse, însoțite de torturarea victimei, presupune supunerea victimei la dureri violente insuportabile, chinuri fizice și psihice prelungite sau comiterea acțiunilor cu o cruzime deosebită. Respectiv, prin caracterul acțiunilor lui Vadim Garașciuc față de xxxxx, se dovedește intenția primului și scopul acestuia de a-i cauza victimei suferințe deosebit de chinuitoare, de a-și satisface poftele sexuale prin așa modalitate.

Subsidiar, recurentul invocă că la capitolul individualizării pedepsei, instanțele de fond nu au ținut cont de prevederile art.art.61, 75 Cod penal.

În opinia avocatului părții vătămate, instanța de apel neîntemeiat a încetat procesul penal în privința inculpatului, în legătură cu expirarea termenului de prescripție, or, inculpatul nu și-a manifestat acordul cu asemenea soluție dar cerea să

fie emisă în privința lui o sentință de achitare.

Totodată, la 06 ianuarie 2017 de către Judecătoria Rîșcani a fost pronunțată integral sentința în privința lui Vadim Garașciuc, instanța informând părțile despre redactarea sentinței motivate, prin expedierea copiei sentinței redactate participanților la proces, inclusiv și inculpatului.

Împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani din 06 ianuarie 2017 a fost declarat apel de către inculpatul Vadim Garașciuc, iar potrivit înscrisurilor cercetate apelul în cauză a fost întocmit la 10 martie 2015. În cazul dat, apelul declarat de către inculpat este depus peste mult timp de la pronunțarea și redactarea sentinței integrale, astfel depășind termenul de declarare a apelului.

6. Asupra recursurilor declarate a prezentat referință avocatul Procopciuc Angela în numele inculpatului, care s-a expus pentru respingerea acestora ca fiind inadmisibile și tardive.

7. Judecând recursurile declarate în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Conform art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Recurenții invocă în recursurile lor temeiul prevăzut de pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În corespundere cu art.384 alin.(3) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Conform art.385 alin.(1) pct.1), 3) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea.

În corespundere cu art.101 alin.(1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Potrivit art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În acest context Colegiul penal lărgit ține să menționeze următoarele.

În primul rând, cu privire la capetele de învinuire în baza art.171 alin.(2) lit. f) și 172 alin.(2) lit. g) Cod penal, instanța de recurs reține că, instanța de apel în

decizia sa a indicat că, prima instanță motivat și just a ajuns la concluzia de confirmare parțială a acuzații aduse inculpatului, cu recalificarea acțiunilor în baza art.art.171 alin.(1) și 172 alin.(1) Cod penal, fără agravanta *însoțit de torturarea victimei*, care nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată, fără a verifica minuțios și obiectiv fiecare probă separat sub toate aspectele, prin prisma pertinentei, concludenței, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

Or, însăși partea vătămată a declarat că, a întreținut cu inculpatul un raport sexual în formă normală și unul în formă perversă, fiindu-i de asemenea aplicate numeroase lovituri în regiunea capului.

Astfel, instanța de apel urma să stabilească dacă, prin acțiunile sale, inculpatul nu a depășit limitele înfrângerii opunerii rezistenței de către partea vătămată și scopul urmărit de acesta în urma aplicării loviturilor părții vătămate în timpul raporturilor sexuale în formă normală și perversă.

În al doilea rând, cu privire învinuirea adusă inculpatului în baza art.164 alin.(1) Cod penal, Colegiul penal reține că, instanța de apel nu apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității declarațiile părții vătămate și raportul de expertiză medico-legală nr.384 din 21.07.2011, precum și din punct de vedere al coroborării lor reciproce, dar și cu celelalte probe administrate la materialele cauzei.

Mai mult, concluzia instanței de apel că, *faptul că partea vătămată a fost apucată de păr și forțat urcată în mijlocul de transport de către Vadim Garașciuc și dusă la domiciliul lui contrar voinței sale nu poate fi luat în considerație, deoarece nu a fost demonstrat, mai ales că în aceeași zi ambii s-au aflat în aceeași companie, s-au deplasat în diverse locuri împreună, unde s-au odihnit și au consumat băuturi spirtoase, aflându-se ambii în vizorul mai multor persoane*, nu poate fi reținută. Este lipsită de suport logistic și probator afirmația instanței că, declarațiile părții vătămate reprezintă o poziție subiectivă a acesteia, care, totodată, vine în contradicție cu concluzia de vinovăție a inculpatului în săvârșirea infracțiunilor de viol și acțiuni violente cu caracter sexual.

În al treilea rând, cu privire la capătul de acuzație în baza art.264¹ alin.(3) Cod penal, instanța de apel menținând concluziile primei instanțe privind achitarea inculpatului de sub acest capăt de învinuire și menționând probele administrate de acuzație, nu a verificat minuțios și obiectiv fiecare probă separat sub toate aspectele, prin prisma pertinentei, concludenței, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, în contextul celor trei puncte indicate supra, Colegiul penal lărgit reținând prevederile art.art.100 alin.(4), 101 alin.(1) - (4) Cod de procedură penală, remarcă faptul că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă.

Verificarea constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor.

Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal.

Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute

de Codul de procedură penală, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Într-o hotărâre este necesar nu numai de a enumera probele, dar și de a expune esența acestora și legătura lor cu conținutul altor probe care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

Astfel, concluziile instanței de apel formulate mai sus poartă un caracter formal asupra operațiunii de cercetare și verificare a probelor, iar așa cum examinarea probelor constituie elementul-cheie la pronunțarea unei hotărâri corecte și legale, lăsarea fără apreciere și aprecierea abstractă a acestora duce la pronunțarea unei hotărâri incomplete, neîntemeiate și cu o doză sporită de incertitudine asupra calității efectuării actului de justiție.

Or, potrivit prescripțiilor art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond.

Generalizând cele expuse supra, Colegiul constată că în speța discutată și-a găsit confirmare temeiul invocat de recurent și prevăzut în art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, „decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La noua rejudecare a cauzei, instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art.art.93, 95, 101 Cod de procedură penală și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală, precum și să cerceteze minuțios aspectele învinuirii înaintate, argumentând clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele expuse în pct.7 al prezentei decizii.

8. În conformitate cu art. art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Se admit recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Lilia Prisacari și de avocatul Ghenadie Pavliuc în numele părții vătămate xxxxx, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui ***Garașciuc Vadim xxxxx*** și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac, pronunțată integral la 14 iunie 2018.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Anatolie Țurcan

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș

Elena Cobzac